

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I Kžzd-4/2025-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću za mladež sastavljenom od sudaca dr.sc. Lane Petö Kujundžić, predsjednice vijeća te mr.sc. Ljiljane Stipišić i Snježane Hrupek-Šabijan, članica vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Martine Janković, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog BI, zbog kaznenog djela iz članka 161. stavka 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21. i 114/22. - dalje: KZ/11.) i drugih, odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženog BI podnesenima protiv presude Županijskog suda u Zagrebu, broj Kzd-3/2023. od 21. listopada 2024., u sjednici vijeća održanoj 30. siječnja 2025.,

presudio je

Odbijaju se žalbe državnog odvjetnika i optuženog BI kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijskog suda u Zagrebu od 21. listopada 2024., broj Kzd-3/2023. optuženi BI proglašen je krivim zbog 14 kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta i to: iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavak 1. KZ/11., te spolnom zlouporabom djeteta mlađeg od 15 godina iz članka 158. stavak 1. i 5. KZ/1., činjenično i pravno opisanih pod točkom 1. izreke pobijane presude, te kaznenog djela iskorištavanja djece za pornografiju iz članka 163. stavak 1. KZ/11. i upoznavanje djece s pornografijom iz članka 165. stavak 1. KZ/11., činjenično i pravno opisanih pod točkom 2. izreke pobijane presude, te kaznenog djela iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavak 1. KZ/11., činjenično i pravno opisanog pod točkom 3. pobijane presude, iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavak 3. KZ/11., činjenično i pravno opisanog pod točkom 4. pobijane presude, iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavak 1. KZ/11., činjenično i pravno opisanog pod točkom 5. pobijane presude, upoznavanjem djece s pornografijom iz članka 165. stavak 1. KZ/11., činjenično i

pravno opisanog pod točkom 6. izreke pobijane presude, mamljenjem djece za zadovoljenjem spolnih potreba, iz članka 161. stavak 1. KZ/11., činjenično i pravno opisanog pod točkom 7. izreke pobijane presude, iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavak 1. KZ/11., činjenično i pravno opisanog pod točkom 8. izreke pobijane presude, iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavka 3. KZ/11., činjenično i pravno opisanih pod točkom 9. izreke pobijane presude, iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavak 1. i 2. KZ/11., a kažnjivo po članku 163. stavak 1. KZ/11., činjenično i pravno opisanog pod točkom 10. pobijane presude, iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavak 1. i 2. KZ/11., a kažnjivo po članku 163. stavak 1. KZ/11., činjenično i pravno opisanog pod točkom 11. pobijane presude, te kaznenog djela iskorištavanjem djece za pornografiju iz članka 163. stavka 3. KZ/11., činjenično i pravno opisanog pod točkom 12. pobijane presude.

1.1. Za počinjena kaznena djela utvrđene su mu pojedinačne kazne i to za kazneno djelo iz članka 163. stavka 1. KZ/11. pod točkom 1. kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 158. stavak 5. KZ/11. pod točkom 1., kazna zatvora u trajanju od pet godina, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 1. KZ/11. pod točkom 2., kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, a za kazneno djelo iz članka 165. stavak 1. KZ/11. navedeno pod točkom 2. izreke, kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 1. KZ/11. navedeno pod točkom 3., kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 3. KZ/11., navedenom pod točkom 4., kazna zatvora u trajanju od četiri godine, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 1 KZ/11., navedeno pod točkom 5., kazna zatvora u trajanju od jedne godine, za kazneno djelo iz članka 165. stavak 1. KZ/11., navedeno pod točkom 6., kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 161. stavak 1. KZ/11. navedeno pod točkom 7., kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 1. KZ/11. pod točkom 8., kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 3. KZ/11. pod točkom 9., kazna zatvora u trajanju od četiri godine, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 1. KZ/11. navedeno pod točkom 10. izreke, kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 1. KZ/11. navedeno pod točkom 11. izreke, kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, za kazneno djelo iz članka 163. stavak 3. KZ/11. pod točkom 12., kazna zatvora u trajanju od četiri godine, te je optuženi BI na temelju članka 51. KZ/11. osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od petnaest godina.

1.2. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženom BI se u jedinstvenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 14. studenog 2022. pa nadalje.

1.3. Na temelju članka 71. KZ/11. optuženom BI izrečena je sigurnosna mjera zabrane obavljanja djelatnosti sportskog trenera u svim odgojno – obrazovnim ustanovama i sportskim klubovima i svih vrsta zaposlenja koja uključuju rad s djecom, sve na području Republike Hrvatske, u trajanju koje je deset godina dulje od izrečene kazne zatvora, koja počinje teći nakon izdržane kazne zatvora.

1.4. Na temelju članka 76. KZ/11., optuženom BI izrečena je sigurnosna mjera zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora u trajanju od pet godina, koja će se nad optuženikom započeti provoditi odmah po izlasku iz zatvora sukladno

članku 64. KZ/11., sve pod uvjetom da osuđeniku ne bude odobren uvjetni otpust, odnosno da kazna bude u potpunosti izdržana.

1.5. Na temelju članka 148. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22.; dalje: ZKP/08.) u vezi sa člankom 145. stavkom 2. točkama 1., 6., 7. i 8. ZKP/08., naloženo je optuženom BI nadoknaditi troškove kaznenog postupka u ukupnom iznosu od 2.359,35 eura koji uključuju paušalnu svotu u iznosu od 500,00 eura, troškove psihološkog vještačenja u iznosu od 877,20 eura i psihijatrijskog vještačenja u iznosu od 982,15 eura dok će o troškovima branitelja po službenoj dužnosti i opunomoćenika oštećenika biti naknadno odlučeno posebnim rješenjem.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnio državni odvjetnik i to zbog odluke o kazni i sigurnosnoj mjeri. Predlaže da se preinači pobijana presuda na način, da se optuženiku utvrde strože pojedinačne kazne zatvora i izrekne jedinstvena kazna zatvora u odgovarajućem duljem trajanju te da mu se izrekne i doživotna sigurnosna mjera iz članka 71. KZ/11.

2.1. Optuženi BI žali se po branitelju Stipici Akrapu, odvjetniku u adresa i to zbog pogrešne primjene kaznenog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog odluke o sigurnosnim mjerama i troškovima postupka. Predlaže, da se pobijana presuda ukine i optuženika oslobodi od optužbe.

3. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

4. Spis je sukladno odredbi članka 474. stavka 1. ZKP/08. bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Žalbe državnog odvjetnika i optuženika nisu osnovane.

6. Optuženik u žalbi navodi da se žali zbog povrede kaznenog zakona, jer nije počinio kazneno djelo i da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda da je pri učinu kaznenih djela bio svjestan obilježja kaznenih djela i da je htio njihovo ostvarenje. U odnosu na kazneno djelo pod točkom 1. izreke pobijane presude, u žalbi ističe da je upitna vjerodostojnost iskaza žrtve AB, čime osporava činjenično stanje. U odnosu na ostale žrtve u žalbi navodi da nije sporno da je optuženik bio s njima u kontaktu, a neki su pristajali na odnos s optuženikom iz koristoljublja, kao i da iz materijalnih dokaza proizlazi da su izmjenjivali poruke i fotografije spolnog sadržaja. Međutim, žalitelj optuženik smatra da suprotno zaključku prvostupanjskog suda postupanje optuženika u svim inkriminiranim događajima nema obilježje kaznenih djela za koja je osuđen. Ujedno, ocjena prvostupanjskog suda o svijesti i protupravnosti postupanja, da je sasvim pogrešna, jer da je optuženik postupao u zabludi u pogledu protupravnosti. Žalitelj ističe da je svijest počinitelja o životnoj dobi žrtava-oštećenika bila pogrešna, jer je smatrao, da sa žrtvama u životnoj dobi u kojoj su bili može komunicirati bez zapreke, što da nesporno proizlazi iz sadržaja njegove komunikacije sa žrtvama. Time žalitelj ističe da je upitna svijest optuženika o nedopuštenosti i društvenoj štetnosti protupravnih radnji za koje je osuđen.

6.1. Suprotno žalbenim navodima optuženika, u konkretnom slučaju nije povrijeđen kazneni zakon, kako se navodi u žalbi i to u odnosu na kaznena djela za koja je

optuženik proglašen krivim, jer je prvostupanjski sud u pobijanoj presudi dao jasne i valjane razloge za pravnu ocjenu inkriminiranih radnji u odnosu na sva kaznena djela Naime, prilikom počinjenja kaznenih djela, optuženik je bio ubrojav, a njegova ubrojavost utvrđena je i provedenim psihijatrijsko-psihologijskim vještačenjem, kao što je i bio svjestan obilježja kaznenih djela koja poduzima i hoće njihovo ostvarenje, odnosno, postupao je u svim kaznenim djelima s izravnom namjerom, a što je sve ispravno obrazložio prvostupanjski sud, dakle ispunjeni su svi subjektivni i objektivni elementi bića kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, opisanih u činjeničnom djelu pobijane presude te optuženik nije bio u zabludi o protupravnosti kaznenih djela za koja se tereti.

7. Naime, optuženik je punoljetna osoba koja ima iskustvo u spolnim odnosima, u inkriminiranom razdoblju bio je i u seksualnoj vezi s majkom od jednog dječaka-žrtve, te okolnost da je bio svjestan da postupa protupravno je ne samo činjenica utvrđena iz provedenog vještačenja da uredno percipira realitet, već i iz iskazivanja majke oštećenika-žrtve DD, koja ga je upozorila da je neprihvatljivo slanje poruka seksualnog sadržaja njenom sinu (pa time i neprihvatljivo realiziranje radnji opisanih u porukama), te činjenica da je nekim žrtvama davao upute da izbrišu poruke i da nikome o tome ne govore, o čemu su se i žrtve izjasnile prilikom svjedočenja na sudu. Upravo iz tih radnji proizlazi da je optuženik bio svjestan obilježja svih kaznenih djela, da postupa na štetu djece, jer je znao za njihovu dob i htio je njihovo ostvarenje, pa je bio svjestan da su njegova djela zabranjena, a ne postoji niti jedan ispričavajući razlog, što je sve ispravno prvostupanjski sud objasnio pod točkom 24. obrazloženja pobijane presude.

7.1. Prvostupanjski sud stoga nije povrijedio kazneni zakon na štetu optuženika kako se to navodi u žalbi. Optuženik u svojoj obrani je, kao što je navedeno pod točkom 6.1. obrazloženja pobijane presude, potvrdio da je imao uvid u dokumentaciju koja se odnosi na djecu žrtve, a kojima je bio trener, tako da je znao koliko oni imaju godina. Stoga suprotno žalbenim navodima nisu utvrđene povrede kaznenog zakona, a niti je žalbeni sud utvrdio da postoje povrede na koje sud pazi po službenoj dužnosti po članku 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08.

8. Suprotno žalbenim navodima optuženika, činjenično stanje nije pogrešno utvrđeno. Naime, optuženik navodi da je imao odnos s majkom žrtve AB, pa da je upitna vjerodostojnost iskaza djeteta žrtve. To stoga i jer je za odnos optuženika i žrtve prvo saznao otac žrtve koji da je zato zainteresiran za osudu optuženika. Nadalje navodi, da se na temelju provedenog dokaznog postupka, ne može izvesti zaključak u pravcu počinjenja svih kaznenih djela za koja se tereti optuženik.

9. Međutim, analizom sadržaja personalnih dokaza i to svih ispitanih žrtava-djece, tako i ispitanih svjedoka EE, DD, CC, DE, BA, CA i CT, u vezi s porukama koje je optuženik slao žrtvama, te iz dokumentacije sportskih klubova proizlazi, da je postupao na način da je iskorištavao odnos povjerenja koje su žrtve-dječaci imali prema njemu kao prema treneru, znajući koliko djeca-žrtve imaju godina. Nadalje, u odnosu na kazneno djelo pod točkom 1. izreke pobijane presude, optuženik je u porukama žrtvi AB predlagao da dođe kod njega, da se zajedno samozadovoljavaju, da će mu naručiti curu s kojom bi imali seks u troje, nagovarao ga je na samozadovoljavanje putem video poziva nudeći mu novac, a pri tome znajući da ima manje od 15 godina i da nije dopušteno od djeteta tražiti da se snima u spolnom

eksplicitnom ponašanju s naglaskom na spolne organe. Isto tako tijekom postupka je nedvojbeno utvrđeno da je djetetu-žrtvi AB pustio pornografski video sa dvije žene i dva muškarca u seksualnom odnosu i te da su se zajedno samozadovoljavali, kao i da je rukom primio njegovo spolovilo, pa ga tako spolno zadovoljavao, a zatim stavljajući ruku preko njegovih prsa djetetovo tijelo pritisnuo na krevet i većim dijelom svog tijela bio oslonjen na žrtvino tijelo, tako da žrtva zbog težine njegovog tijela nije mogla izmaknuti se, niti pružati otpor, te je spolni organ djeteta stavio u svoja usta, na koji način je povrijedio spolni integritet djeteta.

10. U odnosu na žrtve IV, GA, TA, BR, EV, TE, MI, MO i TI nedvojbeno je tijekom postupka utvrđeno da su žrtve djeca, te nije dopušteno od djece tražiti da se snimaju spolno eksplicitnom ponašanju, a optuženik je koristio odnos povjerenja koja su ta djeca-žrtve imala prema njemu kao treneru, a u porukama, odnosno video-pozivima je tražio, da dođu kod njega da se zajedno samozadovoljavaju i obećavao im razne novčane iznose te tražio da pošalju fotografije golog spolovila. U odnosu na žrtvu RO tijekom postupka je utvrđeno da ga je pozivao porukama da se zajedno samozadovoljavaju i nagovarao ga da dođe, govoreći mu da će za njega dovesti kurvu i da ima već 14 godina i da može "to raditi", nagovarao ga da zajedno gledaju pornografske filmove i zadovoljavaju se.

11. Osim toga iz pregledanih poruka u postupku, proizlazi da je optuženik pozivao djecu-žrtve kojima zna dob da dođu kod njega kući radi samozadovoljavanja, odnosno predlagao im da će naručiti neku curu radi spolnog zadovoljavanja, nagovara ih da se zajedno samozadovoljavaju, nudio im novac radi toga i tražio da mu pošalju fotografije svojih golih spolovila, čime potiče djecu na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije. Isto tako kada optuženik u odnosu na žrtvu djeteta AB prima djetetovo spolovilo rukom, odnosno stavi ga u usta i onda ga zadovoljava, izvršio je sa djetetom mlađim od 15 godina sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, a zatim stavljajući ruku preko njegovih prsa pritisnuo djetetovo tijelo na krevet i većim dijelom svoga tijela bio oslonjen na djetetovo tako da se žrtva zbog težine optuženikova tijela nije mogla izmaknuti niti pružiti ikakav otpor, što predstavlja uporabu sile. Kada šalje djeci fotografije osoba u spolnom činu, odnosno kako se međusobno spolno oralno zadovoljavaju, optuženik djeci mlađoj od 15 godina, a radi se o žrtvama IV i CA, na drugi način učinio pristupačnim sliku pornografskog sadržaja, odnosno audiovizuelni pornografski sadržaj. Nadalje i majka žrtve, AB, svjedokinja D.D. je navela da je upozorila optuženika na neprihvatljivo slanje poruka seksualnih sadržaja njenom sinu, a što je sve ispravno naveo prvostupanjski sud pod točkom 7.8. obrazloženja pobijane presude, dok se u pogledu poslanih poruka izjasnio i otac žrtve AB, sve navedeno pod točkom 7.6. obrazloženja pobijane presude. Iz sadržaja svih pregledanih poruka utvrđeno je počinjenje kaznenih djela za koja se optuženik tereti, te stoga činjenično stanje nije pogrešno utvrđeno, kako optuženik navodi u žalbi.

12. Žaleći se zbog odluke o kazni državni odvjetnik navodi da pojedinačne kazne nisu ispravno odmjerene te predlaže da se utvrde kako strože pojedinačne kazne zatvora tako i da se optuženiku izrekne jedinstvena kazna zatvora u duljem trajanju, kao i da mu se izrekne doživotna sigurnosna mjera iz članka 71. KZ/11. Sve to obrazlaže utvrđenim otegotnim okolnostima na strani optuženika koje je prvostupanjski sud ispravno prepoznao, ali je podcijenio njihov značaj što je imalo za posljedicu preblagu i neprimjerenu kaznu. Također žalitelj, državni odvjetnik, navodi

da prvostupanjski sud nije s dovoljnom pažnjom cijenio vrstu i težinu kaznenih djela za koja se optuženik tereti, kao i njegovu upornost i brojnost kaznenih djela u duljem razdoblju, kronološku dob djece-žrtava, njihovu lakomislenost, nezrelost, životno neiskustvo, te da je propustio otegotnim cijeniti okolnost da je optuženik nekima od djece-žrtava redovito nudio i davao razne svote novaca, obećavao im dati nove palice za hokej, kako bi se djeca pristala naći s njim i doći kod njega, odnosno poslati mu slike ili videa spolovila na kojem se samozadovoljavaju te da je izvan treninga nerijetko djecu pozivao i plaćao im piće i pizzu, što mu je kasnije olakšavalo da ih pridobije za realizaciju svojih spolnih prohtjeva. Državni odvjetnik smatra da je trebalo cijeniti optuženikovu bezosjećajnost, sebičnost i nekritičnost, kao i da je svjestan zabranjenosti ponašanja, od djece tražio da izbrišu poruke koje su razmjenjivali te da se tijekom cijelog postupka nije ispričao žrtvama, što je mogao učiniti barem pisanim putem.

13. Iako se optuženik izrijeckom ne žali zbog odluke o kazni, u žalbi se paušalno na to osvrće navodeći, da se radi o kazni koja mladom čovjeku predstavlja "talion", te da su mu neosnovano izrečene i mjere sigurnosti i troškovi postupka.

14. Suprotno žalbenim navodima državnog odvjetnika i optuženika prvostupanjski sud je ispravno ocijenio sve olakotne i otegotne okolnosti na strani optuženika. Naime, kao olakotne okolnosti cijenio je što je optuženik kazneno i prekršajno neosuđivan, te njegove osobne prilike, jer se radi o strancu u Republici Hrvatskoj gdje nema niti jednu blisku osobu s kojom bi komunicirao. U obzir su kao otegotne okolnosti uzeta postupanje optuženika u određenom vremenskom razdoblju za pojedina kaznena djela, za neka i više od godinu dana, kao i njegova upornost, brojnost poruka koje je slao žrtvama, te da je koristio poziciju i odnos koju ima prema žrtvama kao njihov trener, jer je iz njegovog međusobnog odnosa stvorio poziciju da može postupati na štetu djece. Stoga je ispravno prvostupanjski sud, suprotno žalbenim navodima kako državnog odvjetnika, tako i optuženika, ispravno odmjerio kako pojedinačne kazne zatvora, tako i jedinstvenu kaznu zatvora te je optuženika osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od petnaest godina, što je primjereno brojnosti i težini počinjenih kaznenih djela. Upravo ovako odmjerenom jedinstvenom kaznom zatvora i po mišljenju ovog drugostupanjskog suda ispunit će se svrha kako generalne, tako i specijalne prevencije, te utjecati na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela, kao i na sve ostale da ne čine kaznena djela, a i na svijest građana o pogibelnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja počinitelja, čime će se ostvariti svrha kažnjavanja, a uzimajući u obzir i osobine ličnosti počinitelja, što je ispravno prvostupanjski sud obrazložio pod točkom 26.4. pobijane presude, uzimajući u obzir životnu dob, okolnosti optuženika u kojima je živio, te počinjenje kaznenih djela u njihovoj ukupnosti i to konkretno 14 kaznenih djela spolno zlostavljanje i iskorištavanje djeteta, a posebno uzimajući u obzir životne okolnosti u kojima sada živi, da je socijalno izoliran, živi i radi u stranoj državi gdje nema osoba s kojima je izgradio prijateljske odnose i nema kontakata s obitelji, osim telefonskih kontakata s majkom. Stoga su neosnovane žalbe državnog odvjetnika i optuženika zbog odluke o kazni.

15. Suprotno žalbenim navodima kako državnog odvjetnika, tako i optuženika, ispravno je prvostupanjski sud izrečenom presudom optuženiku po članku 71. KZ/11. izrekao sigurnosnu mjeru zabrane obavljanja djelatnosti i to sportskog trenera u svim odgojno-obrazovnim ustanovama i sportskim klubovima, kao i svih vrsta zaposlenja

koje uključuju rad sa djecom, sve na području Republike Hrvatske i to u trajanju od deset godina dulje od izrečene kazne, koja mjera počinje teći nakon izdržane kazne zatvora, upravo iz razloga jer su kod počinjenja kaznenih djela za koja je optuženik proglašen krivim žrtve djeca.

15.1. S obzirom na činjenicu da je obavljao poslove sportskog trenera, a uzimajući u obzir broj žrtava te duljinu inkriminiranog razdoblja u kojem je postupao optuženik kao sportski trener, ispravno je i po mišljenju ovog vijeća prvostupanjski sud izrekao sigurnosnu mjeru zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od deset godina, jer i po mišljenju ovog vijeća, to je dovoljno vremensko razdoblje da bi se optuženik kontrolirao u svom ponašanju u smislu da ne čini ponovno kaznena djela za koja je proglašen krivim, u okruženju koje je na njega poticajno djelovalo.

15.2. Nadalje, ispravno je prvostupanjski sud optuženiku na temelju članka 76. KZ/11. izrekao sigurnosnu mjeru zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora, jer mu je izrečena kazna zatvora više od pet godina, a za kazneno djelo iz glave XVII Kaznenog zakona, upravo uzimajući u obzir sve okolnosti počinjenja kaznenih djela za koja se tereti. Stoga u tom pravcu nisu osnovani žalbeni navodi, kako državnog odvjetnika, tako ni optuženika.

16. Optuženik se žali i zbog odluke o troškovima kaznenog postupka koju žalbenu osnovu ne obrazlaže. Međutim, sukladno članku 148. stavak 1. ZKP/08. ispravno je prvostupanjski sud odlučio i o troškovima postupka, navedeno pod točkom 30. obrazloženja pobijane presude, a koje obrazloženje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, pa žalba optuženika niti u tom dijelu nije osnovana.

17. Kako u konkretnom slučaju nisu utvrđene povrede na koje drugostupanjski sud sukladno članku 476. stavak 1. točka 1. ZKP/08. pazi po službenoj dužnosti, donesena je odluka kao u izreci, a sve na temelju članka 482. ZKP/08.

U Zagrebu 30. siječnja 2025.

Predsjednica vijeća:
dr.sc. Lana Petö Kujundžić